

uitspraak

RECHTBANK OOST-BRABANT

Zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Bestuursrecht

zaaknummer: SHE 16/3931

uitspraak van de voorzieningenrechter van 17 februari 2017 in de zaak tussen

J. Kerkhoff, verzoeker,

en

Provinciale Staten van Noord-Brabant, PS

(gemachtigden: mr. J.A.M. van Heijningen en mr. H.S.C. Gloudemans-Westerterp).

Procesverloop

Bij besluit van 9 mei 2016 (het primaire besluit) hebben PS besloten dat verzoeker een bedrag van € 1.485,- aan hen terug moet betalen.

Bij besluit van 13 december 2016 (het bestreden besluit) hebben PS verzoekers bezwaar gedeeltelijk gegrond en gedeeltelijk ongegrond verklaard en gezegd dat verzoeker nu nog € 1.465,20 moet terug betalen.

Verzoeker heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld en de voorzieningenrechter van deze rechtbank verzocht om een voorlopige voorziening te treffen. De gronden van het verzoek zijn ontvangen op 31 januari 2017.

PS hebben een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek heeft plaatsgevonden op de zitting van 3 februari 2017. Verzoeker is zelf verschenen. PS hebben zich laten vertegenwoordigen door hun gemachtigden.

Overwegingen

Feiten

1. Verzoeker zat als de (eenmans)fractie Kerkhoff in de PS. Na de bestuurswisseling in 2015 is de fractie Kerkhoff niet teruggekeerd in de PS. Omdat de verantwoording van de fractiemiddelen moest worden afgerond, hebben PS een controle door een externe accountant laten uitvoeren. De accountant heeft gezegd dat de fractie Kerkhoff over het jaar 2015 € 1.485,- te veel fractiebudget had ontvangen. Daar waren PS het mee eens en zij hebben bij het primaire besluit gezegd dat verzoeker een bedrag van € 1.485,- terug moet betalen. PS zeggen dat de kosten van € 1.485,- niet van het fractiebudget van de fractie

Kerkhoff mochten worden betaald. Die kosten moesten worden betaald van de wettelijke vergoeding die verzoeker voor zijn werk als Statenlid heeft ontvangen. Bij het bestreden besluit hebben PS gezegd dat zij eerder ten onrechte hebben gezegd dat verzoeker de bankkosten van € 19,80 niet van het fractiebudget mocht betalen. Daarom hebben PS nu gezegd dat verzoeker nog € 1.465,20 aan hen terug moet betalen.

Karakter van deze procedure: een voorlopige voorziening

Het gaat hier om een verzoek om een voorlopige voorziening. Uitgangspunt van de wet is dat het instellen van beroep de werking van een besluit niet opschort (artikel 6:16 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)). Met andere woorden: het besluit blijft van kracht ook als er beroep tegen is ingesteld. Die hoofdregel kan worden doorbroken door het treffen van een voorlopige voorziening. De mogelijkheid daartoe is geregeld in artikel 8:81 van de Awb. In dat artikel staat dat als tegen een besluit beroep is ingesteld, de voorzieningenrechter op verzoek een voorlopige voorziening kan treffen als onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist. De verzoeker moet dus goede redenen hebben waarom hij de uitspraak op zijn beroep niet kan afwachten en die een uitzondering op de hoofdregel dat het beroep de uitvoering van het besluit niet schorst, rechtvaardigen. Een voorlopige voorziening heeft – zoals de term al zegt – het karakter van een tussenmaatregel, in afwachting van de uitspraak op het beroep. De beoordeling die de voorzieningenrechter maakt, is dus voorlopig van aard. De rechter die in een later stadium in een eventuele bodemprocedure over de zaak beslist, is niet aan het oordeel van de voorzieningenrechter gebonden.

Onverwijlde spoed?

2. In de gronden van het verzoek heeft verzoeker niet gezegd waarom zijn verzoek spoedeisend is, daarom heeft de voorzieningenrechter dat op de zitting aan hem gevraagd. Verzoeker heeft toen geantwoord dat het verzoek niet spoedeisend is en dat hij de voorlopige voorziening alleen heeft aangevraagd omdat in het besluit stond dat hij dat moest doen als hij het bedrag niet wil terug betalen. De voorzieningenrechter vindt alleen daarom al dat van “onverwijlde spoed” als bedoeld in artikel 8:81 van de Awb, geen sprake is.

Is het besluit evident onrechtmatig?

3. Omdat de voorzieningenrechter vindt dat verzoeker geen spoedeisend belang heeft bij het treffen van de gevraagde voorziening, kan die voorziening alleen worden toegewezen als het bestreden besluit ‘evident onrechtmatig’ is. Met evident onrechtmatig wordt bedoeld dat zonder diepgaand onderzoek naar de relevante feiten en/of het recht zeer ernstig moet worden betwijfeld of het door PS ingenomen standpunt juist is en of het besluit in de bodemprocedure in stand zal blijven. De voorzieningenrechter vindt dat op dit moment niet kan worden gezegd dat het bestreden besluit evident onrechtmatig is. Daarbij is het belangrijk dat uit de toelichting op artikel 8 van de Verordening ambtelijke bijstand en fractieondersteuning Provinciale Staten 2007 blijkt dat in artikel 8 een aantal zaken is genoemd waarvoor de fractiebijdrage niet mag worden gebruikt. Dit is volgens die toelichting zo geregeld om onder meer te voorkomen dat Statenleden hun eigen vergoeding voor het bestuurswerk (vastgelegd in het rechtspositiebesluit staten- en commissieleden) aanvullen met de bijdrage voor fractieondersteuning.

Kortsluiten?

4. In artikel 8:86, eerste lid, van de Awb is geregeld dat als er een beroepszaak bij de rechtbank loopt en er dan een voorlopige voorziening wordt aangevraagd, de voorzieningenrechter dan direct een uitspraak op het beroep kan doen. Hij moet dan wel vinden dat nader onderzoek niet meer nodig is.

5. De voorzieningenrechter zal geen uitspraak op het beroep doen, ondanks dat PS op de zitting hebben gezegd dat zij dit wel graag zouden willen. Uit bijvoorbeeld de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep van 19 juli 2016, zie www.rechtspraak.nl onder het nummer ECLI:NL:CRVB:2016:2758, blijkt namelijk dat de mogelijkheid om hangende beroep een voorlopige voorziening te vragen niet is bedoeld om door zogenoemde 'kortsluiting' eerder een uitspraak op het beroep te krijgen. Als er geen spoedeisend belang bij een voorlopige voorziening is, is er dus ook geen reden om direct uitspraak te doen op het beroep.

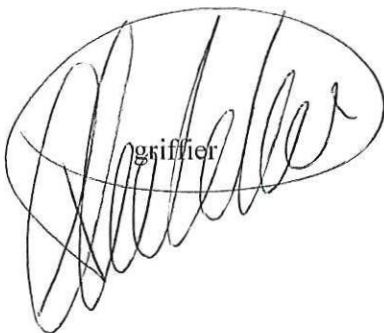
6. Het verzoek om een voorlopige voorziening wordt afgewezen.

7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

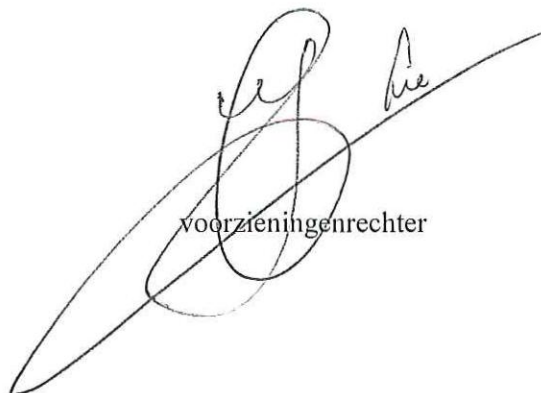
Beslissing

De voorzieningenrechter wijst het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J. Lie, voorzieningenrechter, in aanwezigheid van P.L.M.M. Mulders, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 17 februari 2017.

griffier

voorzieningenrechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

17 FEB. 2017

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat geen rechtsmiddel open.